

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Az erdei állatok (mókus, szarvas, őz, róka)

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2022. 11. 14. – 2022. 11. 25.

A projekt tervezett indító élménye: Az állatokról képek gyűjtése.

A projekt várható lezáró élménye: Utolsó séta az őszi erdőben.

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Az örömteli és játékos tevékenység során szerezzenek ismereteket az erdei állatokról. Ismerjék meg a környező erdőinkben élő állatokat. Alakuljon ki bennük a természet és az állatok iránti szeretete. Tiszteljék és óvják a természetet és alakuljon ki pozitív viszonyuk a természethez. Fejlődjön tudatos figyelmük, Legyen élményforrás a közösen eltöltött idő.

A projekt során megvalósítandó feladataink: Új ismeretek átadása és a meglévő ismeretek bővítése. Az állatok, a természet szeretetére és védelmére való nevelés. Környezettudatos magatartásra nevelés. A mese- és vershallgatás során fejlődjen figyelmük, türelmük. A mese és vers világából az állatok jellemző tulajdonságait ismerjék fel. Tiszta, szép éneklésre nevelés.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Értelmi képességek fejlesztése – gondolkodás, érdeklődés, megfigyelőképesség. Szocializációs képességek fejlesztése - alkalmazkodóképesség, társaskapcsolatok, együttműködési képességek. Anyanyelvi és verbális képességek fejlesztése. Motoros képességek fejlesztése – finom- és nagymozgások.

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás:

<i>Munka jellegű tevékenységek</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Közös, állatos képek válogatása • Kézműves asztal rendben és tisztántartása	
------------------------------------	---	--

<i>Játék Játék feltételeinek biztosítása</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Szabad játék biztosítása • Állatos árnyék memória • Mókus csalogató – a gyerekek párosával állnak, egynek nem jut pár, ő lesz a mókus csalogató. „Mókus, mókus fürge mókus,	
--	---	--

<ul style="list-style-type: none"> (ötletek a játék, tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	<p>esik eső, fúj a szél, siess, hamar, keress házat, nemsokára itt a tél! Kj a házból, mókusok!” – a gyerekek új párt keresnek, akinek nem talál magának párt, az lesz az új csalogató.</p> <ul style="list-style-type: none"> Fejezd be a gondolatom – értelmi képességek, gondolkodás fejlesztése. Pl. „A csiga lassú, a nyúl... Télen hideg van, nyáron... A kutyának szőre van, a madrának...” Róka nyomon – társasjáték 	
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek matematikai tapasztalatok, matematikai játékok 	<ul style="list-style-type: none"> Beszélgetés során – ismerkedés az állatok lakhelyével, testfelépítésükkel (képek segítségével) és táplálkozásukkal. Mókus mit eszik? – toboz, makk, gabonafélék, gyümölcsök, dió, mogyoró, gombák, rovarok, tojások Mennyit eszik? – Ősszel többet, mert raktároz, télen keveset (szívesen ellátogatnak a madáretetőkhöz), tavasszal többet és nyáron nagyon sokat. Mókusok mozgása – ágról-ágra ugrál, fentről lefelé másznak, földön ugrálnak) <p>Mit eszik a szarvas? – legelnek, főleg a bokrok leveleit szeretik. Megeszik az ágcskákat, gyümölcsöket, gombákat és a zuzmókat. Szarvas agancsának megismerése, miből van? Mikor válik le az agancs? Szarvasbőgés – IKT eszköz segítségével a szarvasbőgés meghallgatása</p>	

Mit eszik az őz? – táplálkozási szokásai hasonlóak a szarvaséhoz, télen a fenyő tűleveleit is szívesen elfogyasztják. Szeretik a bogycát, gyümölcsöket, gombákat.

Őz szőrzetének színváltása – télen szürkésbarna, nyáron barna.

Mit eszik a róka? Mikor vadászik? – egerek, pocskok, mezei nyúl, őzgidá, tojások, baromfiállományt, gyümölcsöt, rovarokat.

Róka bundájának színei – vöröses sárgásbarna, rozsdavörös, a hasa és a végtagjai fehérek, fark vége fehér. Róka lakhelye – kőtorékba (rókalyuk), de nem maga ássa ki. Az elhagyott kőtorékokba húzza meg magát.

- Matematikai tapasztalatszerzés:
-

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

- Mese: Fazekas Anna: Öreg néne őzikéje

La Fontaine: A holló és a róka

A farkas és a róka – népmese

Sárkány Nóra: Mese egy kíváncsi mókusról

	<p><i>Szorgalmas erdei állatok – interaktív mesés matematikafoglalkozás</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Vers: Bartos Erika: Mókus Zelk Zoltán: Hová futsz te kicsi őz? Fazekas Anna: A mókus Kányádi Sándor: Róka - mondóka Őzecské: Itt van egy kis kertecske, benne szép kis őzecské. A kicsi őz mit eszik? zöld levelet, ha tetszik, Arra, erre kis őzecské, ugrál, táncol, mint a kecske, Doromboló kerekkecske, nem fogsz meg, nem kis őzecské!</i> • <i>Mondókák: Hétfőn egy szem makkot leltem, kedden délben földbe tettem, szerdán este vödört vettem, csütörtökön megöntöztem, pénteken csak nézegettem, szombaton már büszkélkedtem, s akár hiszed, akár nem: vasárnap az én tölgyfámról, annak mind a tíz ágáról száz szem makkot leszedtem.</i> <p><i>Erre csörög a dió, arra meg a mogyoró, - mogyoróbokron, diófán, mókusfüttyös domb alján.</i></p>	
--	---	--

<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Mókus az erdőben – mókus készítés vágás, tépés, festés, ragasztás technikával.</i> • <i>Róka - hajtogatás, vágás és ragasztás technikával.</i> 	
---	--	--

<p style="text-align: center;">Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>a mindennapos testmozgás játéka, feladatai</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Játékos mindennapos testmozgás</i> • <i>Szabad levegőn való mozgás biztosítása</i> • <i>Testnevelés:</i> <i>Járás körben: járás körbe, karika függőlegesen, magastartásban.</i> <i>Futás helyben: földre tett karikában, jelzésre magas térdemeléssel.</i> • <i>Gimnasztika:</i> <i>Kar: Kf. terpeszállás, függőleges karikaadogatás a test előtt egyik kézről a másikra.</i> <i>Törzs: Kf. terpeszállás, karika függőlegesen, mellső középtartásba - törzsfordítás jobbra, majd balra.</i> <i>Has: Kf. hajlítottülés, a karika függőlegesen, mellsőközéptartásban - lábemelés után lábát dugás a karikán, lábletétel a talajra, majd vissza kf.-be.</i> <i>Hát: Kf. Törökülés, karika vízszintesen, magastartásban – váltott karal nyújtózás.</i> <i>Láb: Kf. Szögállás, csípőretartás, állás a talajra tett karika előtt – páros lábon szökdelés előre-hátra a talajra tett karikába és vissza.</i> <i>Főgyakorlat: Akadálypályák segítségével az egyensúly gyakorlása.</i> • <i>Játék: Rókaveszély – futó, szoborjáték</i> <i>Kotorékfoglaló – futó, foglalós játék</i> <i>Ózmama és a kicsinye – párkereső futójáték</i> <i>Róka nyomon – váltó játék</i> • <i>Levezetés: Ejtőernyő felemelése belégzésre és leengedése levegő kifújásával.</i>
--	--

<p style="text-align: center;">Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Gryllus Vilmos: Róka - mondóka</i> • <i>Mókuska...</i> • <i>Erre csörög a dió...szembekötős játék</i> • <i>Itt a köcsög...(ism.)</i> • <i>Kicsi őz...</i>
---	--

	<ul style="list-style-type: none"> • Halk, hangos differenciálása • Rítmus visszhang gyakorlatok 	
--	--	--

Fazekas Anna: Öreg néne őzikéje

Mátraalfján, falu szélén
lakják az én öreg néném,
melegsztű, dolgos, derék,
tőle tudom ezt a mesét.

Őzgidácska, sete-suta,
rátévedt az országútra,
megbotlott egy kisdőlts fába,
eltörött a gida lába.

Panaszosan sír szegényke,
arra ballag öreg néne.
Ölbe veszi, megsajnálja,
hazaviszi kis házába.

Ápolgatja, dédelgeti,
friss szénával megeteti,
forrásvízzel megitatja,
mintha volna édesanyja.

Cili cica, Bodri kutya
mellé búvik a zugolyba,
tanultak ők emberséget,
nem bántják a kis vendéget.

Gyorsan gyógyul gida lába,
elmehetne az őzbálba,
vidám táncot ellejthetne,
de nincs hozzá való kedve.

Barna szeme bús-szomorún
csüng a távol hegyköszorún.
Reggel bíbor napsugarak
játsszanak a felhők alatt.

Esti szellő ködöt kerget,
dombok, lanckák üzengetnek;
"Vár a sarjú, gyenge hajtás,
gyere haza, gida pajtás!"

Könnybe lábad az őz szeme,
hej, nagyon is visszamenne,
csak az anyja úgy ne várná,
csak a nénét ne sajnálná!

Éjjel-nappal visszavágyik,
hol selyem fű, puha pázsit,
tarka mező száz virága
őztestvérkét hazavárja.

Ahol mókus ugrabugrál,
kopácsol a tarka harkály,
vigan szól a kakukk hangja,
bábót cipel szorgos hangya.

Várja patak, várja szellő,
kék ég alján futó felhő,
harmatgyöngyös harangvirág,
vadárvacskák, kékkek, lilák,

Öreg néne megsiratja,
vissza - dehogy - mégse tartja,
ki-ki lakják hazájában,
őz erdőben, ember házban.

Kapuig is elkíséri,
visszatipeg öreg néni,
és integet, amíg látja:
"Élj boldogul, őzgidácska!"

Lassan lépdel, csendben
ballag,
kattan ajtó, zörren ablak,
onnan lesi öreg néne,
kísgidája visszanéz-e.

Haszontalan állatkája,
egyre jobban szaporázza,
s olyan gyorsan, mint a
villám,
fenn terem a mohos sziklán.

De a tetőn, hegygerincen
megfordul, hogy búcsút
intsen:
"Ég áldjon, rét, kicsi csalit" -
s mint a szél, eláramodik,

Nyár elröppen, levél sárgul,
lepereg a vén bükkfárul,
hó borul már házra, rétre,
egyedül él öreg néne.

Újra kihajt fű, fa, virág,
nem felejtí a kísgidát,
fordul a föld egyszer-kétszer,
zörgetnek a kerítésen.

Kitekint az ablakrésen:
ki kopogtat vajon éjjel?
Hold ragyogja be a falut,
kítárja a kicsi kaput.

Ölelésre lendül karja:
kis gidácska meg az anyja
álldogál ott; beereszti,
szíve dobban, megismeri:

őzmama lett a kísgida,
az meg ott a gida fia.
Eltörött a mellső lába,
elhozta hát a kórházba,

hogy szemével kérve kérje:
gyógyítsa meg öreg néne,
puha gyolcsba bugyolálja,
ne szepegjen fiacskája.

S köd előtte, köd utána,
belevész az éjszakába.
Gida lábát két kezébe
veszi lágyan öreg néne.

Meg is gyógyul egykettőre,
felbiceg a dombtetőre,
s mire tölgyről lehull a makka,
a kicsi bak hazaballag.

Mátraalji falu szélé,
kapuban ül öreg néne,
nincs egyedül, mért is volna?
Ha fű, ha fagy, sok a dolga.

Körülötte gidák, őzek,
látogatni el-eljönnek,
télen-nyáron, évről évre,
fejük hajtják az ölbe.

Falu népe is szereti,
kedves szóval becézgeti

öreg nénét, és azóta
így nevezik: Őzanyóka.

Piros pipacs, szegfű, zsálya
virít háza ablakába,
nagy köcsögben, kis
csuporban
szivárványszín száz csokor
van.

Egyiket Gál Péter hozta,
másikat meg Kovács Julcsa,
harmadikat Horváth Erzsi,
úttörő lesz valamennyi.

Vadvirágnak dal a párja,
énekszótól zeng a háza,
oly vidám a gyereknóta,
nevet, sír is Őzanyóka.

Mátraalján, falu szélén
lakjk az én öreg néném,
melegszívű, dolgoz, derék
mese őrzi arany szívét.

Gidára vár sós kenyérke,
kalácscipó aprónépre;
egyszer te is légy vendége,
itt a vége, fuss el véle.

La Fontaine: A holló meg a róka

Holló úr ült a fatetőn
Csőrébe sajt volt, jókora,
S kjt a jóillat csalt oda,
A róka szólt hízelkedőn:
"Á, jónapot, te drága holló!
Mi szép vagy! nincsen is
hozzád hasonló!
Nem tóditok, de hogyha
hangod
Olyan, mint rajtad ez a toll, ó
Akkor a madarak között első
a rangod."
A holló erre rendkívül örül,
Torkán egy hangot köszörül,
Kitátja csőrét, földre hull a
sajtja

A róka felveszi és egyre
hajtja.

"A hízelgő, akármi fajta,
Azokból él, akiknek hízeleg:
Felér a sajttal ez a lecke -
vedd."

A holló ámul, pironkodva,
végre
Megesküszik, hogy nem megy
soha jégre.

Zelk Zoltán: Hová futsz te kicsi őz?

Hová futsz, te kicsi őz?
-Oda, ahol várnak,
ahol sárga falevél
búcsút int a nyárnak..

-És az hol van, merre van?
-Hát az éppen arra,
ahol most lép rá az ősz
az első avarra...

-S ha odaérsz, ott maradsz
őszi őzikének?
leszel társa rozsdaszín
fünek, falevélnék?

-Dehogyan leszek! Szaladok
onnan is, tovább is,
vár énrám a január,
vár a Február is...

Vár énrám száz téli táj,
hóba bújt vidékek,
egy nap hegyre szaladok,
másnap völgybe érek..

Futok, futok, hóvirág
nő lábam nyomában,
fehérszirmú csillagok
bámulnak utánam...

De csak tovább szaladok,
amíg majd az ágak,
az ágakon a rügyeek
jónapot kívánnak;

"Szép jó napot kicsi őz,
jókor jöttél erre,
épp most lépett a Tavasz
az első fűvekre..."

Akárhova futok én,
ha őszbe, ha télbe,
akkor is csak a tavasz,
csak a nyár elébe!

Fazekas Anna: A mókus

A diófán hervadtak a
lombok;
a nyár utója volt.
a magasban gyorsan mozgott
egy fürge barna folt.

Alig lehetett észrevenni
a rőt levelek között:
diót akart egy mókus csenni,
és ágról ágra szökött.

-Adj egyet – szóltam,
hanem a vásott
kismókus nem felelt.
Egy lyukas diót
a fejemhez vágott,

Kányádi Sándor: Róka - mondóka

Volt egy kicsi kakasom,
elvitte a róka.
Jércém is a tavaszon,
elvitte a róka.
Volt egy ludam, jó tojó,
elvitte a róka.
Récém, tóban tocsogó,
elvitte a róka.
Gácsérom és gúnárom,
elvitte a róka.
Semmim sincsen, tirárom,
vigye el a róka!

Bartos Erika: Mókus

Mókus, mókus, makogó,
mancsában a mogyoró.
Makkot, gombát eszeget,
nem szereti a telet.

Mókus, mókus fut a fán,
ugrabugrál szaporán,
diót visz az odúba,
abból lesz a vacsora.

Sárkány Nóra: Mese egy kíváncsi mókusról

Egy szép verőfényes tavaszi napon történt. Az erdőben sétált egy mókus család. A mókus mama, mókus papa, és a mókus csemeték. A csemeték néha el szaladtak a szülőktől, hogy felfedező útra induljanak. Ilyenkor persze az aggódó szülők óvatosságra intették őket, hogy ne menjenek el túl messzire, mert eltévednek. A csemeték ilyenkor mindig vissza szaladtak a szülőkhöz. Ez így ment egy ideig, de nem sokkal később a legkisebb mókus csemete nem vette észre, hogy már túl messzire merészkedett, és nem látja a szüleit, és a testvéreit. Ugyanis meglátott egy szivárványszínű pillangót, és azt kergette. Annyira megtetszett neki a pillangó, hogy meg akarta simogatni. De a pillangó amikor megérezte a veszélyt, elrepült. A kis mókus pedig utána szaladt, de nem tudta elkapni. Egyszer csak azt vette észre nem tudja merre van. Nem látja se a testvéreit, se a szüleit. Teljesen ismeretlen táj vette körül. Nagyon meg volt rémülve, hogy most mi lesz vele. Elkézdett futni, hátha megtalálja az utat, ami hazaviszi. De nem így történt, hanem egyre beljebb került az erdőbe, és ráadásul még a sötét is beborította a tájat. A kis mókus nagyon megijedt. Elkézdett segítségért kiabálni, de senki nem hallotta meg. Az erdőre hatalmas csend, és sötétség borult. A mókus minden ízében reszketett. Ami teljesen érthető is hiszen elszakadt a szüleitől, testvéreitől, és egy idegen helyen van. Körülötte csak a sötét fák bólogatnak. De egyszer csak egy számára ismeretlen hang ütötte meg a fülét. Először csak a szárnyak suhogását hallotta, majd később a huhogást is hallotta. Ijedtében gyorsan leborult a földre és elkezdett zokogni. De a hangok csak nem szünte meg. Sőt egyre közelebbről hallotta őket. Pár percig még a levegőt is visszatartotta, mert annyira félt. Pedig nem volt oka a félelemre, mert segítő szándékkal közeledett felé a bölcs bagoly. Ugyanis már messziről észrevette, hogy egyedül bolyong az erdő közepén és ezért a segítségére sietett. De ezt a mókus még akkor nem tudhatta, és ezért volt nagyon megijedve. Természetesen a bagoly észrevette a félelmét, ezért egy kicsivel távolabb leszállt, és meg várta, hogy a megnyugodjon. A mókus pár perc múlva erőt vett magán, és kinyitotta a szemét, felállt a földről, és körbenézett. De még ekkor is nagyon reszketett a félelemtől, ráadásul éhes is volt, meg álmos is. Ekkor megszólította Őt a bagoly. Természetesen a hang hallatán összerezzen, de a bagoly elmagyarázta neki, hogy tőle nem kell félnie, mert ő csak segíteni akar neki. Nem fogja bántani. A mókus szipogott egy kicsit, de aztán hamar megnyugodott. Megkérdezte a bagolytól, hogy ki ő, és hogyan talált rá. Meg egyáltalán hol van most ő. A bagoly szép nyugodtan minden kérdésre válaszolt. Elmondta, hogy ő nem más mint a bagoly. Itt lakik az erdőben az egyik odvas fában van neki a háza. Úgy vette észre Őt, hogy minden este amikor lemegy a nap, és a többi állat nyugovóra tér ő éppen akkor szokott felébredni. Ugyanis ő nappal semmit nem lát, ezért olyankor alszik, és este indul útnak. Most is ezt csinálta, amikor meghallotta a kiabálást, majd később a keserves zokogást. A kis mókus csemete kezdett megnyugodni, és bizakodóan tekintett a bagolyra. Akkor tudsz nekem segíteni, hogy hazataláljak a szüleimhez? Hát persze - válaszolta a bagoly. De mindekk előtt gyere a lakásomba, ott kapsz enni, és innivalót, mert gondolom, hogy már elég régóta nem ettél. Utána meg lepihensz, hogy holnap reggel kipihenten tudjál nekivágni a hazafelé vezető útnak. Én addig megkérem a barátaimat, akik nem mások, mint az erdő lakói, hogy segítsenek megkeresni a szüleidet. Nem kell félned,

minden rendben lesz. A mókys bizalommal nézett a bagolyra, és követte őt az otthonába. Kapott enni, és innivalót, és később egy kényelmes fekhellyel is megkínálta a bagoly. Alighogy letette a fejét, már abban a pillanatban el is aludt. De persze közben a bagoly sem tétlenkedett, hanem összehívta az erdő lakóit, hogy segítsenek megkeresni a kis mókys családját. Az állatok boldogan tettek eleget a kérésnek, és elindultak az erdőbe, hogy megkeressék a szülőket. Eközben persze a szülők is a csemetéjük keresésére indultak, de már egyre kevesebb reményt láttak arra, hogy valaha is megtalálják. Mígnem egyszer csak észrevettek egy fényt közeledni. Ami nem mást volt, mint a többi állat által gyújtott fáklya. Mivel az erdő nagyon sötét volt, így kénytelenek voltak valami fényforrás után nézni. A bagoly javaslatára fáklyákat gyújtottak, és annak a segítségével nagyobb területen tudták keresni a szülőket. Ezt a fényforrást vették észre a szülők, és elindultak abba az irányba, hogy megnézzék mi lehet az a fény. Így találkoztak össze a kis csapattal, és rögtön megkérdezték egymástól, hogy ők mi járathatnának erre ilyenkor. Mindenki elmesélte, hogy ki miért van itt, és persze nagyon megörült mindenki a hallottaknak. A kis csapat boldogan vezette a bagoly házához az aggódó szülőket. Közben kivilágosodott, és a kis mókys csemete is felébredt. A szülők és a mókys boldogan össze ölelkeztek, és mindenkinek köszönetet mondtak. Mindenkinek megköszönték a fáradozást és a segítséget. Most már boldogan bandukolt haza a kis család. A mókys csemete nem hagyta el egy pillanatra se a szüleit. Ez nagyon jó lecke volt a számára. Aki nem hiszi járjon utána.